

Mei, de bloeimaand.

Natuurlijk, ook in de maanden voor mei en ook daarna bloeien er allerlei planten maar toch: mei is de eerste maand waarin de natuur zich zo overvloedig met bloemen tooit.

Dat kan, vooral in de eerste helft van de maand nog wel eens riskant zijn want nachtvorst is dan nog niet helemaal uitgesloten. Maar na medio mei, na de ijsheiligen en met het steeds warmer worden van het klimaat, is dat gevaar geweken.

Wat staat er nu allemaal al in bloei. Het is onmogelijk om dat allemaal op te noemen maar een aantal opmerkelijke planten zou ik toch aan u willen voorstellen.

Naast de paardenbloemen die al enige tijd de weilanden kleuren komen nu ook de diverse soorten boterbloemen in bloei. In de weilanden ziet men meestal de scherpe boterbloem. Het vee graast er netjes om heen want ze zijn inderdaad ongenietbaar.

In weilanden op kalk zien we de knolboterbloem terwijl bij ons in de gazons de kruipende boterbloem tevoorschijn komt. Die laatste is een plant die, als je er eentje uit trekt, je meteen een hele rij van wel zo'n halve meter of meer te pakken hebt.

Een familielid van de boterbloemen is de waterranonkel. Dit is een plantje dat in stilstaand of langzaam stromend water het hele wateroppervlak wit kan kleuren. Een zeer fraai gezicht. Trekt U echter zo'n mooi plantje uit het water dan houdt U naast het witte bloempje alleen nog meer een vormloos hoopje, slijmerig groen in Uw hand.

De stengels en de onderwaterbladeren zijn namelijk erg slap en de eersten bovendien ook nog hol. Net als bij de waterlelie voert een luchtkanaal door de stengel lucht naar de wortels die zo van zuurstof worden voorzien.



*waterranonkel **



*waterviolier ***

Nu we toch in het water bezig zijn nog iets over een ander waterplantje de waterviolier. Voorgaande bloemen behoorden tot de ranonkelfamilie en de waterviolier tot de sleutelbloemenfamilie. Deze plant groeit in stilstaan zoet water en heeft heel fine kamvormig ingesneden bladeren die onder water blijven. Niet onder water zijn de bloemen. Een kale stengel groeit op uit het wateroppervlak en is versierd met kransen van bleeklila bloempjes. Een plas met waterviolier is werkelijk een schitterend gezicht, veel mooier dan een plas met waterlilies.



Maar ook in de dierenwereld is het nu druk. Ik zag onlangs het eerste oranjetipje rond vliegen. Een klein, wit vlindertje waarvan het mannetje mooie felle oranje uiteinden heeft op zijn vleugels. De vlinder komt in het voorjaar uit zijn cocon waarin hij zich heeft verpopt, een cocon die er uit ziet als een grote stekel op een braamstruik. Zodra de vlinders uit hun cocon zijn gekropen, gaan mannetjes op zoek naar een vrouwtje. Na een geslaagde paring zoekt het vrouwtje een geschikte plant uit om haar eitjes op te leggen. Zo'n plant heet een waardplant.



De waardplanten voor het oranjetipje zijn de pinksterbloem en de look zonder look en nadat ik het eerste oranjetipje zag rondvliegen zag ik de beide waardplanten ook. Vooral de look zonder look is veel te zien nu.

Dus alles is nu mooi geregeld.

Herman Beuvens

Bronvermelding:

* Door Rasbak - Eigen werk, CC BY-SA 3.0, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=732971>

** Door Christian Fischer, CC BY-SA 3.0, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=2134298>

Overige afbeeldingen: <https://pixabay.com/nl/> rechtenvrije foto's